

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	7Sžp/10/2013
Identifikačné číslo spisu:	7013200396
Dátum vydania rozhodnutia:	29.09.2014
Meno a priezvisko:	JUDr. Elena Závadská
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:7013200396.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eleny Závadskej, členiek senátu JUDr. Márie Usačevovej a JUDr. Júlie Horskej, v právnej veci žalobcu Okresný prokurátor Okresnej prokuratúry Košice II., so sídlom v Košiciach, Mojmirova ulica č. 5, proti žalovanému Mestu Košice, Stavebný úrad, so sídlom v Košiciach, Trieda SNP č. 48/A, za účasti G. V. Costruzioni, s.r.o., so sídlom v Košiciach, Hlavná č. 24, zastúpeného JUDr. Milanom Weiczenom, advokátom so sídlom v Košiciach, Floriánska č. 19, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného z 24. februára 2011, č.j. A/2011/07377-04/II/Ber, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach z 26. septembra 2013, č.k. 6S/53/2013-58, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Košiciach z 26. septembra 2013, č. k. 6S/53/2013-58, p o t v r d z u j e .

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

Odôvodnenie

Krajský súd v Košiciach rozsudkom z 26. septembra 2013, č.k. 6S/53/2013-58, zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného z 24. februára 2011, č.j. A/2011/07377-04/II/Ber, ktorým žalovaný podľa § 71 ods. 1 písm. c) zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej len „stavebný zákon“) v spojení s § 16 vyhlášky č. 453/2000 Z. z. ktorou sa vykonávajú niektoré ustanovenia stavebného zákona a § 46 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (ďalej len „Správny poriadok“) povolil umiestnenie reklamného zariadenia billboard o rozmeroch 5100 x 2400 mm, vo výške (spodná hrana) cca 3 m nad terénom, umiestnený na pozemku parc. č. 4718/100, parcela registra „C“ kat. územia V, stavebníkovi spoločnosti G. V. Costruzioni s.r.o., Hlavná č. 24, Košice za tam uvedených podmienok. Povoľenie bolo vydané na dobu do odovzdania komunikácií cestnému správnomu orgánu.

V odôvodnení rozhodnutia krajský súd uviedol, že povinnosť prokurátora dbať o to, aby práva nadobudnuté v dobrej viere boli čo najmenej dotknuté (§249 ods. 3 OSP), je potrebné považovať za osobitnú náležitosť žaloby prokurátora podľa § 35 ods. 1 písm. b) OSP. Povinnosť orgánov prokuratúry

dbať o zachovávanie práv nadobudnutých účastníkmi v dobrej viere, je materiálnou podmienkou aktívnej legítimácie, je pre súdne preskúmanie rozhodnutia žalovaného rozhodujúca a predstavuje verejný záujem na stabilite právnych vzťahov a ich ochrane. Právo stavebníka realizovať stavbu na základe právoplatného a vykonateľného rozhodnutia stavebného úradu a nadobudnúť k stavbe vlastnícke právo je právom nadobudnutým v dobrej viere. V danom prípade stavba predmetného reklamné zariadenie je staveniskom, ktoré dodnes nebolo skolaudované.

Ďalej krajský súd uviedol, že medzi účastníkmi bolo sporným, či stanovisko Krajského riaditeľstva Policajného zboru, Krajského dopravného inšpektorátu Košice z 10. februára 2011, č. k. KRPZ-KE-DI-54- 020/2011, ktorý vyjadril nesúhlas s umiestnením predmetného reklamného zariadenia stavebníkovi, bolo pre žalovaného rozhodujúcim a záväzným stanoviskom, a teda či toto stanovisko vydal dotknutý orgán v zmysle § 140a ods. 1 písm. a) stavebného zákona a či toto stanovisko je záväzné stanovisko upravené v osobitnom predpise v zmysle §140b ods. 1 stavebného zákona. Krajský súd dospel k záveru, že reklamné zariadenia sa nachádzajú v zastavanom území obce, v ktorom sa v zmysle § 11 ods. 1 cestného zákona ochranné pásma nezriaďujú a príslušný cestný správny orgán, preto v danom prípade nemá právomoc vydávať záväzné stanovisko v zmysle § 11 ods. 2 cestného zákona. Uvedené stanovisko nemá charakter stanoviska dotknutého orgánu v zmysle § 140b stavebného zákona, a preto toto stanovisko pre žalovaného nebolo záväzné.

Rozhodnutie žalovaného o povolení umiestnenia uvedeného reklamného zariadenia za podmienok stanovených v rozhodnutí na dobu do odovzdania komunikácie cestnému správnomu orgánu podľa názoru krajského súdu zodpovedá zákonu.

Vo včas podanom odvolaní žalobca žiadal rozsudok krajského súdu zmeniť, zrušiť rozhodnutie žalovaného a vec mu vrátiť na ďalšie konanie. Namietal, že krajský súd vec nesprávne právne posúdil. Podľa jeho názoru, napriek tomu, že bolo vydané rozhodnutie na dobu do odovzdania komunikácie cestnému správnomu orgánu, reálny stav sa nezhoduje s právnym stavom, pretože v súčasnosti sa na tomto pozemku nachádza bytový súbor Grot, kde sú domy riadne obývané a komunikácia sa každodenne využíva obyvateľmi tohto bytového súboru. Policajný zbor nie je dotknutým orgánom výslovne podľa § 140a stavebného zákona, ale stavebný úrad mal s takýmto stanoviskom policajného orgánu naložiť v zmysle riadneho zistenia skutkového stavu a vysporiadať sa s ním podľa všeobecného predpisu o správnom konaní. Policajný zbor je garantom bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky, preto bol stavebný úrad povinný v čase vydania rozhodnutia o stavebnom povolení náležite zistiť skutočný stav veci a skúmať podľa územného plánu, ktorým smerom budú umiestnené bytové súbory a ktorým smerom budú viesť komunikácie. V súčasnosti sú stavby domov ukončené a domy sú riadne obývané. K týmto domom vedú pozemné komunikácie, ktoré títo obyvatelia užívajú, a práve reklamné zariadenie bráni v rozhľadovom poli vodiča, rozptyľuje a upútava pozornosť účastníkov cestnej premávky.

Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu žiadal napadnutý rozsudok krajského súdu ako vecne správny potvrdiť. Uviedol, že žalobca v žalobe pôvodne tvrdil, že policajný zbor je dotknutým orgánom v zmysle § 140a ods. 1 stavebného zákona. Podľa názoru žalovaného, dotknuté orgány pre konania podľa stavebného zákona sú upravené v § 140a stavebného zákona a žiadne iné dotknuté orgány v konaniach podľa stavebného zákona neexistujú. Stanovisko policajného zboru nie je záväzným stanoviskom dotknutého orgánu, preto nie je žiadny dôvod nakladať s ním podľa ustanovení správneho poriadku. Žalovaný zistil presne a úplne skutočný stav veci a zadovážil v konaní všetky potrebné podklady pre rozhodnutie. Policajný zbor nebol účastníkom konania, žalovaný nemal k dispozícii žiadne špeciálne dôkazy ani čestné vyhlásenia, lebo neboli potrebné. Rozsah a spôsob zisťovania podkladov určil sám. Rozhodnutím bolo vyhovené v plnom rozsahu všetkým účastníkom konania, a preto nemuselo byť odôvodnené. Napriek tomu však odôvodnenie obsahuje, aj keď nebolo potrebné. Platnosť povolenia predmetného reklamného zariadenia bola časovo obmedzená na dobu do odovzdania komunikácii cestnému správnomu orgánu (teda keď bude cesta skolaudovaná, povolenie stratí platnosť), a preto žalovaný náležite zistil skutkový stav veci podľa územného plánu, inak by neobmedzil platnosť

tohto povolenia. Uviedol, že k predmetným domom nevedú žiadne pozemné komunikácie, ale ide o stavenisko. Na stavenisku neexistuje rozhládové pole vodiča ani cestná premávka, a preto policajný zbor tam nemá na čo dohliadať.

Účastník konania vo vyjadrení k odvolaniu žiadal napadnutý rozsudok krajského súdu ako vecne správny potvrdiť. Uviedol, že žalobca svoj názor o tom, že policajný orgán nie je dotknutým orgánom, vyslovil prvýkrát až v podanom odvolaní. Až po vydaní rozsudku súdu prvého stupňa argumentuje žalobca inými skutočnosťami a ustanoveniami právnych predpisov. Podľa jeho názoru žalovaný zistil presne a úplne skutočný stav veci. Predmetné reklamné zariadenie je umiestnené ďaleko od okraja oboch komunikácií a nie je umiestnené na križovatke ani v rozhládovom poli vodiča na križovatke, nebráni rozhládu na pozemnej komunikácii, a tým neohrozuje verejnú bezpečnosť. Povolenie je vydané do odovzdania komunikácií cestnému orgánu, teda dokým nebude komunikácia skolaudovaná a nevznikne tam rozhládové pole križovatky. V okolí reklamného zariadenia nie je dokončená a skolaudovaná cestná komunikácia, a teda žiadne rozhládové pole križovatky tam do dnešného dňa neexistuje.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP), preskúmal napadnutý rozsudok a konanie, ktoré mu predchádzalo, odvolanie prejednal bez nariadenia pojednávania v súlade s § 250ja ods. 2 OSP a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nemožno vyhovieť.

Podľa § 249 ods. 3 OSP prokurátor pri podaní návrhu podľa § 35 ods. 1 písm. b) (ďalej len „žaloba“) dbá o to, aby práva nadobudnuté v dobrej viere boli čo najmenej dotknuté.

Podľa § 250b ods. 5 OSP prokurátor môže žalobu podať do dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, ktorým nebolo vyhovené protestu.

Podľa § 250h ods. 1 OSP až do rozhodnutia súdu môže žalobca rozsah napadnutia správneho rozhodnutia obmedziť; rozšíriť ho môže len v lehote podľa § 250b.

Podľa § 250j ods. 1 OSP ak súd po preskúmaní rozhodnutia a postupu správneho orgánu v rozsahu a z dôvodov uvedených v žalobe (ďalej len „v medziach žaloby“) dospel k záveru, že rozhodnutie a postup správneho orgánu v medziach žaloby sú v súlade so zákonom, vysloví rozsudkom, že sa žaloba zamieta.

Podľa § 126 ods. 1 stavebného zákona ak sa konanie podľa tohto zákona dotýka záujmov chránených predpismi, okrem iných o pozemných komunikáciách, rozhodne stavebný úrad na základe záväzného stanoviska dotknutého orgánu podľa § 140a, ktorý uplatňuje požiadavky podľa osobitných predpisov.

Podľa § 140a ods. 1 písm. a) stavebného zákona dotknutým orgánom podľa tohto zákona je orgán verejnej správy, ktorý je správnym orgánom chrániacim záujmy uvedené v § 126 ods. 1, ak konanie podľa osobitného predpisu upravujúceho jeho pôsobnosť je súčasťou konania podľa tohto zákona, má naň nadväzovať alebo s ním súvisí.

Podľa § 140b ods. 1, 2 stavebného zákona záväzné stanovisko je na účely konaní podľa tohto zákona stanovisko, vyjadrenie, súhlas alebo iný správny úkon dotknutého orgánu, uplatňujúceho záujmy chránené osobitnými predpismi, ktorý je ako záväzné stanovisko upravený v osobitnom predpise. Obsah záväzného stanoviska je pre správny orgán v konaní podľa tohto zákona záväzný a bez zosúladenia záväzného stanoviska s inými záväznými stanoviskami nemôže rozhodnúť vo veci.

Dotknutý orgán je oprávnený uplatňovať požiadavky v rozsahu svojej pôsobnosti ustanovenej osobitným predpisom. Vo svojom záväznom stanovisku je povinný vždy uviesť ustanovenie osobitného predpisu, na základe ktorého uplatňuje svoju pôsobnosť, a údaj, či týmto záväzným stanoviskom zároveň nahrádza stanovisko pre konanie nasledujúce podľa tohto zákona.

Zo spisov vyplýva, že žalovaný rozhodnutím z 24. februára 2011, č.j. A/2011/07377-04/II/Ber povolil umiestnenie reklamného zariadenia, ktorým je billboard o rozmeroch 5100 x 2400 mm, vo výške

/spodná hranica/ cca 3m nad terénom za podmienok uvedených v rozhodnutí. Povolenie bolo vydané na dobu do odovzdania komunikácií cestnému správnomu orgánu. Po prevzatí do správy mestom Košice musí byť povolenie prehodnotené v zmysle vyjadrenia mesta Košice, oddelenia správy komunikácií.

Proti rozhodnutiu žalovaného podal 3. decembra 2012, pod číslom Pd 103/202 prokurátor protest, ktorému Obvodný úrad Košice, odbor výstavby a bytovej politiky ako nadriadený orgán žalovaného rozhodnutím z 5. februára 2013, č. k. ObU-KE-OVBP2-1/2013/00172, nevyhovel. Prokurátor preto následne žalobou žiadal zrušenie napadnutého rozhodnutia žalovaného.

V konaní nebolo sporné, že stavba billboardu bola v čase podania protestu prokurátora realizovaná, a že účastník konania ju realizoval na základe právoplatného a vykonateľného rozhodnutia. Nebolo teda sporné, že právo k stavbe nadobudol účastník konania v dobrej viere.

Žaloba prokurátora predstavuje osobitný prostriedok preskúmavania zákonnosti rozhodnutí správnych orgánov, z hľadiska toho, že sám účastník sa necíti ukrátený na svojich právach, a preto takúto žalobu nepodal. Samotná žaloba prokurátora slúži k plneniu úloh prokuratúry v zmysle ustanovení zákona č. 153/2001 Z.z., chráni objektívne právo, pričom prokurátor, postupujúc v zmysle ustanovenia § 249 ods. 3 OSP, pri jej podaní dbá o to, aby práva nadobudnuté v dobrej viere boli čo najmenej dotknuté. Táto podmienka predstavuje osobitnú náležitosť žaloby.

V danom prípade Najvyšší súd Slovenskej republiky zistil, že nebola splnená uvedená podmienka náležitosti prokurátorskej žaloby. Prokurátor musí každý prípad posudzovať so zreteľom na všetky okolnosti v zmysle proporcionality výsledku zamýšľaného žalobou a práv účastníka nadobudnutých v dobrej viere. Z dôvodu, že stavba billboardu je časovo obmedzená do odovzdania komunikácií cestnému správnomu orgánu, a teda do času, kým cesta bude skolaudovaná, objektívne právo chránené žalobcom tu v danom prípade nebolo dané, lebo rozhládové pole križovatky na stavenisku do skolaudovania cesty nemôže existovať, a teda nemôže byť ohrozená ani bezpečnosť cestnej premávky. V prípade zrušenia žalobou napadnutého rozhodnutia žalovaného, by tak bol zásah do práv účastníka nadobudnutých v dobrej viere neproporcionálny v porovnaní k výsledku zamýšľaného žalobou.

Prokurátor v žalobe namietal, že v konaniach vedených na stavebných úradoch pri povoľovaní informačných, reklamných a propagačných zariadení podľa § 71 ods. 1 písm. c) stavebného zákona, pokiaľ sa umiestňujú na miestach viditeľných z verejných priestorov a pokiaľ sú spojené so stavbou alebo pozemkom v blízkosti pozemnej komunikácie, je v zmysle § 140a ods. 1 stavebného zákona dotknutým orgánom aj Policajný zbor. Podľa názoru žalobcu, tým, že žalovaný nerešpektoval nesúhlasné stanovisko Krajského dopravného inšpektorátu s umiestnením požadovaného reklamného zariadenia, porušil zákon.

Krajský súd sa v odôvodnení svojho rozhodnutia dostatočne vysporiadal s uvedenou námietkou žalobcu, a sám žalobca v podanom odvolaní proti rozsudku krajského súdu už uviedol, že síce policajný zbor nie je dotknutým orgánom výslovne podľa § 140a stavebného zákona, ale stavebný úrad mal s takýmto stanoviskom policajného orgánu naložiť v zmysle náležitého zistenia skutkového stavu a vysporiadať sa s ním podľa správneho poriadku.

Najvyšší súd Slovenskej republiky uvádza, že žalobca mal uvedenú okolnosť namietat v žalobe, lebo bol povinný uviesť konkrétne dôvody nezákonnosti rozhodnutia žalovaného v žalobe (§ 249 ods. 2 OSP) a súd je rozsahom tvrdení uvedených v žalobe viazaný a nemôže ich prekročiť. Pre úplnosť je však potrebné uviesť, že tým, že sa vyhovel všetkým účastníkom správneho konania v plnom rozsahu, odôvodnenie rozhodnutia žalovaného ani nebolo potrebné (§ 47 ods. 1 Správneho poriadku). Policajný zbor nebol účastníkom predmetného správneho konania a ani dotknutým orgánom podľa § 140a ods. 1 stavebného zákona. Skutkový stav bol žalovaným náležite zistený, ani nebolo sporným, že lokalita Grot, IBV Terasa, kde je reklamné zariadenie umiestnené bolo staveniskom, lebo komunikácie neboli dosiaľ skolaudované.

Z vyššie uvedených dôvodov mal najvyšší súd za to, že krajský súd nepochybil, ak žalobu v súlade s ustanovením § 250j ods. 1 OSP zamietol a preto napadnutý rozsudok Krajského súdu v Košiciach z 26. septembra 2013, č. k. 6S/53/2013-58, ako vecne správny podľa § 250ja ods. 3 veta druhá v spojení s § 219 ods. 1,2 OSP potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 224 ods. 1 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP a § 146 ods. 1 písm. d) OSP, v zmysle ktorého žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak konanie začalo na návrh prokurátora.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku n i e j e prípustný opravný prostriedok.